

9. Orgonánál még nagyobb örömöm a jól éneklő gyülekezet. Egy tempóban, egy ritmusban éneklünk. Együtt veszünk levegőt. Egy gondolatkörben mozgunk, egyet hiszünk, együtt imádkozunk. A jól éneklő gyülekezet hangja az orgonám legszebb regisztere. Ha már egység van a gyülekezetben egy-egy korál versei során, elég a nagy gyülekezetet két fuvolával kísérem. Ilyenkor vagyok legboldogabb, mikor háttérbe léphetek. A gyülekezet hálás a segítő, szolgáló kíséretért, ezért elviseli olykor egy-egy új, nehéz ének megtanítását.

10. A gyülekezet érti zenei nyelvemet, hogy miért szól most a trombita vagy miért sötét az orgona hangszíne, vagy miért csilingel a cimbalom. Figyelik játékomat. Megköszönik személyesen, ha egy prelúdium jobban sikerül az átlagnál.

11. És mindezen felül még a lelkészeink is értik az orgona szolgálatát. Nemegetszer a prédikációban visszautalnak rá.

12. És ha mindez az elröppenő idő kategóriájába tartozna... De hiszen valami ilyesmi lesz odaát is! Nem boldog így egy orgonista-lét?

Trajtler Gábor

Rezessy László

(1912–1997)

Január 29-én, nem sokkal éjfél után telefonunk éktelen lármával riasztott fel minket. A vonal másik végén Rezessy László legidősebb fia jelentkezett. Elcsukló hangon közölte velem, hogy édesapja meghalt. A döbbenettől alig jött ki a hang a számon. Tizenkét éves korunktól ismertük egymást. Életünk sokszor párhuzamosan futott. Mindvégig jó barátok voltunk.

Laci 1912. május 30-án született Csetneken (ma Szlovákia). Gyermekkorra, majd később felnőttkorra is csupa költözködésből állott. Ez a sok mozgás bőséges tapasztalatokra adott neki alkalmat. Három éves, amikor Salgótarjánba költöznek. Tíz éves, amikor az aszódi gimnáziumba kerül, a harmadik-negyedik osztályt már a Miskolci Református Gimnáziumban végzi. Innét kerül Sárospatakra a Református Tanítóképzőbe. 1931-ben szerzi meg tanítói oklevelét. Első munkahelye a Cinkotai Evangélikus Elemi Iskola. Közben a Zeneakadémián is tanul. Így lesz fővárosi énekszaktanító. A szükséges zeneakadémiai végzettség megszerzésével és a kimagasló tanítási munkával olyan nevet szerez, hogy 1948-ban a Budapesti Tanárképző Ének-zenei Tanszékének tanszékvezető tanárává nevezik ki. Ezt az intézményt az Oktatásügyi Minisztérium átszervezéssel megszünteti, és a Pécsi Tanárképző Főiskola tanárává nevezi ki. Ez életének nagyon nehéz szakasza. A család —négy gyermekkel— Budapesten él, az apa pedig Pécsre utazik hetente munkája végzésére. Ez a munka csak némiképp enyhül, amikor megalakul az Egri Tanárképző Főiskola és itt nyeri el az ének-zenei tanszékvezetői munkakört. Itt működik nyugdíjba vonulásáig, 1975. január elsejéig. Így kamatozódott nála az a rengeteg helyváltoztatás, amire gyermekkorában kényszerült. Eléggé nem méltányolható módon az ő vezetésével alakították ki a Tanárképző Főiskolák Ének-zenei Tanszékei tanulmányi rendjét, és alapos ze-

